

W rocznicę śmierci Georgi Dymitrowa

Dwa lata temu światem wstrząsnęła żałobna wieść o śmierci GEORGI DYMITROWA. Naród bułgarski stracił w nim wielkiego patriotę i ukochanego ojca i nauczyciela, który wprowadził go na drogę wolności i socjalizmu; międzynarodowa klasa robotnicza straciła w Dymitrowie wielkiego przywódcę, organizatora i realizatora wskazań MARKSA, ENGELSA, LENINA, STALINA.

Życie wielkiego wodza narodu bułgarskiego — to długie pasmo walk o dobro ojczyzny, o sprawę robotniczą, to gigantyczny bój o wzmocnienie i zjednoczenie szeregów proletariatu, to bohaterские zmaganie się z wrogami ludu. Już w początkach działalności rewolucyjnej w szeregach socjaldemokratycznej partii Bułgarii Dymitrow nieugięcie stoi na stanowisku wierności zasadom marksizmu-leninizmu, walczy bezkompromisowo z wszelkimi przejawami oportunizmu i szwiniizmu. Dzięki jego niezłomnej, nieugiętej pracy bułgarska klasa robotnicza przyswaja sobie nauki bolszewizmu. Jako twórca i organizator Komunistycznej Partii Bułgarii, jako jeden z najaktywniejszych przywódców III Międzynarodówki, Dymitrow zawsze i wszędzie głosi hasło nieprzerwanej walki proletariatu przeciw imperyalistom i ich agentom w imię ruchu robotniczego, uczy bolszewickiego hartu i ofiarności w walce o zwycięstwo rewolucji, mobilizuje masy pracujące do oporu wobec wrażliwej groźby faszyzmu. Zawzięty wszędzie wpała w robotników zasady gorącego patriotyzmu i internacjonalizmu, uczy, że źródłem zwycięstw klasy robotniczej jest jej międzynarodowa solidarność z wszystkimi siłami pokoju i demokracji, jej ścisła więź z masami pracującymi Związku Radzieckiego.

W ponurych dniach hitlerzyskiego Georgi Dymitrow z ławy oskarżonych — na procesie lipskim o podpalenie Reichstagu — głosi na cały świat ohydę i szkodliwość systemu faszyzmu, rzuca w twarz organizatorom wojen ciężkie oskarżenia. „Faszyzm niemiecki — mówi wówczas Dymitrow — to zacisnięty kutek międzynarodowej kontrrewolucji, to główny podlegacz do wojny imperialistycznej i inicjator wyprawy krzyżowej przeciwko Związkowi Radzieckiemu, wielkiej ojczyźnie mas pracujących całego świata.”

Gdy faszyzm rozpętał wojnę, ten płomienny rewolucjonista przewodził narodowi bułgarskiemu w jego patriotycznej walce wyzwolenczej, organizując szeroki front ludowy opo-

ru przeciw siłom reakcji. Swymi wystąpieniami, artykułami i przemówieniami szturmuje masy pracujące do czynu, uczy je bronić sprawy ludu wespół z wszystkimi uciemiężonymi narodami, w oparciu o Związek Radziecki — ostoję postępu i wolności.

Po zwycięstwie Związku Radzieckiego nad faszyzmem hitlerowskim i wyzwoleniu Bułgarii z jarzma kapitalizmu, Dymitrow przewodził masom ludowym w dziele utrwalenia zdobytych zwycięstw. Swe bogate doświadczenie rewolucyjne, swą władzę, energię i zapal od daje narodowi, budującemu w dwójczym wysiłku podstawy socjalizmu.

Dymitrow pracuje nieustannie nad umocnieniem przyjaźni między narodami w wymiarach z Jarzma kapitalizmu i budującymi podstawy socjalizmu, jest gorącym przyjacielem Polski, wpała w naród miłość i szacunek dla jego wywoźcę i przewodnika — Związku Radzieckiego. „W dzisiejszej sytuacji międzynarodowej nie ma i być nie może innego lepszego kryterium dla określenia kto jest przyjacielem, a kto wrogiem sprawy klasy robotniczej i socjalizmu, kto jest zwolennikiem, a kto przeciwnikiem demokracji i pokoju, niż jego stosunek do Związku Radzieckiego” — powiedział Dymitrow. — „Kamieniem probierczym szczerości i uczciwości każdego działacza ruchu robotniczego, każdej partii robotniczej i organizacji pracujących, każdego demokraty w krajach kapitalistycznych jest ich stosunek do Wielkiego Kraju Socjalizmu.”

Ucząc naród wzorowania się na wielkiej partii bolszewickiej, Dymitrow wskazywał mu drogę budownictwa socjalizmu, drogę walki z imperializmem i jego socjaldemokratycznymi i titowskimi agenturami. Jego głęboka marksistowska praca o istocie demokracji ludowej, jako formy dyktatury proletariatu, jest cennym wkładem w dzieło umocnienia ustroju ludowego — demokratycznego, wytyczającym prawidłowy rozwój krajów obozu pokoju i postępu.

Dymitrow umarł, ale jego nauki i jego dzieła, są nieśmiertelne. Naród bułgarski, realizując jego testament, uczynił wielki krok naprzód w dziele budowy socjalizmu. Kierując się jego wskazaniami, rozprawił się bezlitośnie ze zdrajcami skąpanymi w krwi Kostowa, wzmocnił przyjaźń ze Związkiem Radzieckim i więź solidarności międzynarodowej z bratnimi narodami demokracji ludowej i wszystkimi siłami pokoju. Stojąc swarcie dokola Partii Komunistycznej, masy ludowe Bułgarii zwycięsko realizują plan gospodarczy, plan budowy socjalizmu i dobrobytu.

Imię Dymitrowa żyje będzie wlecznie w pamięci narodu polskiego i wszystkich ludzi walczących o pokój, o socjalizm, o szczęście ludzkości.

L. M.

W Czynie Lipcowym załoga Kieleckich Zakładów Obróbki Marmurów wzywa do współzawodnictwa o tytuł najlepszej załogi w przemyśle kamienia budowlanego

„NASZ KRAJ DZISIAJ TO PŁAC WIELKIEJ BUDOWY — BUDOWY SOCJALIZMU. WYSIŁKIEM NARODU, W OPARCIU O PRZYKŁAD I POMOC ZWIĄZKU RADZIECKIEGO WZŃOSIMY NOWE GIGANTY PRZEMYSŁU: NOWĄ HUTĘ, KĘDZIERZYN, ZERAN, CEMENTOWNIE — OLBRYZY „WIERZBICE”, „OPOLE”, „ODRĘ”, NOWE KOMBINATY WŁÓKIENNICZE W PIOTRKOWIE I ANDRYCHOWIE, SETKI MNIEJSZYCH FABRYK I ZAKŁADÓW.

Żałoga Kieleckich Zakładów Obróbki Marmurów z uwagą słucha słów tow. MINCA, cytowanych przez przewodniczącego Rady Zakładowej, tow. Stefana Smurzyńskiego, który zagaja masówką.

—Entuzjazm i zapal klasy robotniczej całej Polski ogarnął również naszą załogę — ciągnie przewodniczący: — Nasze plany produkcyjne wykonujemy zawsze przedterminowo. W całym kraju, obok fabryk i kombinatów przemysłowych wyrastają nowe ośrodki robotnicze i dzielnice mieszkaniowe, wśród których nierzadko buduje się wspaniałe, piękne gmachy z naszego kieleckiego marmuru. Wyprodukowane przez nas płyty marmurowe ozdobią Dom Partii w Warszawie, podobnie jak zdobią gmach Rady Państwa, wiele ministerstw, banków i innych instytucji.

Równie i pięknieje nasza ojczyzna. Jesteśmy z tego dumni, ale chcemy, by rosła i pięknia-

Po przeanalizowaniu wczoraj z Radą Zakładową planów produkcyjnych i naszych możliwości, doszliśmy do wniosku, że plan na rok bieżący możemy wykonać do dnia 1 grudnia.

Dalsze słowa mówcy zażyczyła burza oklasków. Wśród powszechnego entuzjazmu załoga przyjęła zobowiązanie skrócenia o miesiąc realizacji planu rocznego.

A potem jak wezbrany potok popłynęły zobowiązania poszczególnych grup i brygad. Każde ma ten sam cel — produkować więcej, lepiej, szybciej. Żeby szybciej, żeby coraz piękniejsze rosły pałace nowej kultury.

My, robotnicy oddziału mechanicznego, zobowiązujemy się wyremontować na 24 dni przed ter-

minem, to jest na dzień 19 lipca jeden trakt, którego wartość produkcji w tym czasie przyniesie się dodatkowo 7.260 zł.

My, trawki — mówi tow. Szczepan Jarosz — zobowiązujemy się przetrzeć w ciągu 8 godzin pracy o 1 cm marmuru więcej.

A my — mówi wzruszonym głosem tow. Stanisława Dzurka w imieniu towarzyszy z polerowni — zobowiązujemy się oszczędzać w tygodniu 8 deko z pobieranych 15 dek mikali, oraz podnieść nasze do tykczasowe wyrobienie normy o 15 proc.

„Chcę, żeby jak najszybciej została zakończona budowa Domu Partii w Warszawie. Chcę, żeby jak najwięcej ścian i kolumn było wyłożonych moim marmurem.”

Prawie cała załoga Kieleckich Zakładów Obróbki Marmurów, to starzy robotnicy fachowcy, Ci mówią, jak zupełnie inną jest tu dzisiaj praca. Dawniej zakład posiadał tylko 2 trakty, dziś pracuje ich 9. Dawniej produkowano niemal wyłącznie marmurówą „galanterię” na biurka „panów dyrektorów”, dziś szlifuje się i poleruje wielkie płyty marmurowe na wspaniałe budowle socjalizmu. Zmieniły się również warunki pracy robotników. Nie są już zależni od kaprysów rynku zbytu marmurowych ozdób i cacek, nie straszy ich bezrobocie, mają zapewniowane wszelkie zdobycze socjalne. Czują się gospodarzami swoich zakładów, dumni są z ich awansu, cieszą się, że wle o nich Warszawa i Polska.

I dlatego masówka nie kończy się jedynie zobowiązaniami, ale uchwałą i apelem:

„Podjęliśmy zobowiązanie dla uczczenia Święta Lipcowego go, jednocześnie wzywamy wszystkie załogi naszego przemysłu do współzawodnictwa o tytuł „NAJLEPSZEJ ZAŁOGI W PRZEMYSLE KAMIENTA BUDOWLANEGO”. Wzywamy do współzawodnictwa w przekraczaniu planów produkcyjnych oraz obowiązujących norm. Wzywamy do walki o obniżkę kosztów własnych przez racjonalną, planową i oszczędną gospodarkę materiałową, zmniejszenie zużycia surowców i materiałów pomocniczych, paliwa, energii elektrycznej, narzędzi, o obniżenie kosztów osobowych i administracyjnych, o zwiększenie wydajności pracy, zwiększenie stopnia wykorzystania dotychczasowych urządzeń i maszyn, staranne i precyzyjne prowadzenie remontów obrabowanych i bieżących. Wzywamy do upłynienia abednych remanentów, zwiększenie procentu zakordowania robót, rozwinięcia rachunku racjonalizatorskiego, przybliżenia obrotu środków obrotowych, podniesienia kwalifikacji zawodowych pracowników, zmniejszenia absencji i poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy.

Imperialistycznym podstępem wojennym odpowiadaćmy wzmocnieniem walki o przedterminową realizację planu 6-letniego. Naszą pracą chcemy waleczyć zaporę, przez którą nie przejdą podlegacz wojsni.

J. Kołodziej

Przed zniwami

SOM w Małogoszczy wyciągnął wnioski z zeszłorocznych błędów

Spółdzielczy Ośrodek Maszynowy w Małogoszczy remonty i przegląd maszyn przed akcją żniwną zakończył już 15 bm. W tych dniach SOM zaopatrzył się w zapasowe części do maszyn i paliwo do motorów.

Piękne będą zbiory w tym roku — mówi kierownik SOM-u w Małogoszczy ob. Henryk Stępień — oglądając kłosa żyta, wysokiego „na chłopa”.

Dla zapobieżenia ewentualnym awariom maszyn w czasie pracy PZGS w Jędrzejowie wydelegował na okres żniw do Małogoszczy dwóch fachowców.

Plan pracy SOM-u na okres żniw został już opracowany. Oto co mówi o tym kierownik Ośrodka, ob. Henryk Stępień: W roku ubiegłym popełniłem w czasie żniw jeden błąd, który

spowodował przestój kilku żniwiarek. Porozrzucałem mianowicie żniwiarki po całej gminie, nie biorąc pod uwagę tego, że żniwa na terenach suchych rozpoczyna się wcześniej, a na mokrych kilka dni będą opóźnione i żniwiarki na tych ostatnich będą stały bezczynnie.

W tym roku wszystkie żniwiarki przerzucam na tereny bardziej suche, tj. do gromad Ciesie, Wiśnicz i Ludwinów, gdzie początek żniw przewidywany jest w połowie lipca. W ten sposób maszyny będą w pełni wykorzystane.

Do akcji omlotowej przygotowanych mamy 6 maszyn do mlócenia i 1 motor, który w tych dniach ma nadejść z przelądu w TOR-ze w Busku. Oprócz tego ośrodek nasz wykorzysty 12 motorów spalinowych — będących w posiadaniu prywatnym, które, w myśl dekretu o pomocy sąsiedzkiej, są do naszej dyspozycji w okresie omlotów.

Krótki okres czasu, jaki nam pozostał do rozpoczęcia kampanii żniwno - omlotowej, nakłada na każdego kierownika SOM-u obowiązek stałego kontrolowania stanu przygotowań i usunięcia istniejących jeszcze tu i ówdzie braków.

Tegoroczne żniwa muszą być przeprowadzone szybko i sprawnie.

Z. J.

Na zdjęciu (od lewej) fryzjerz tow. Józef Stasiak z pomocnikiem Stefanem Kanarkiem z zapalem tną płyty marmurowe. Foto: A. Banduch

„Rzeczywiście wysunięte w artykule pt. „Już tylko kilka dni dzieli nas od rozpoczęcia prac w polu”, ogłoszonym dnia 29 marca br., były słuszne. Za załatwienie przygotowań do akcji siewnej udzielił mi nagany kierownikowi Spółdzielczego Ośrodka Maszynowego w Oględowie ob. Ziemiakowi, Zarządowi SOM-u podziękujemy z mocnym kontrolę nad wykonaniem planu pracy.

Równocześnie komunikujemy, że skład komitetu członkowskiego przy SOM-ie w Oględowie zostanie zmieniony”.

Bohaterka załoga Kieleckich Zakładów Obróbki Marmurów systematycznie przekracza swe miesięczne plany produkcyjne. „Żeby więcej było pięknych budowli w naszej Polsce, żeby rosły wspaniałe gmachy z naszego marmuru, żeby ukończyć na dzień 23 lipca br. budowę Domu Partii w Warszawie” — to hasło mas robotników kieleckich. Na zdjęciu produkujący robotnicy zakładu. Od lewej: Bronisław Michalski z warsztatów mechanicznych, Stanisław Dzurka z polerowni, szlifierz Franciszek Mierza, Wiktor Gasiński z polerowni, trawki Szczepan Jarosz.

